

Bøssmageren ved Livgarden tilføds	363 Rb.
19 Bøssmagere ved Bataillonerne à 340 Rb.	6,460 —
4 Bøssmagere ved Cavalieriet à 200 Rb.	800 —
extraordinaire Reparationer	782 Rb.
	<hr/>
	8,405 Rb.

den øvrige Sum anvendes til Beholdningens Vedligeholdelse og Forøgelse.

Ved Forelæggelsen af Forslaget om en extraordinair Anskaffelse af Haandsthydevaaben har Krigsministeriet ladet det være sig magtpaaliggende ikke at stille Forlangende om større pecuniaire Offre end netop fornødent, for at Landet ikke i Tilfælde af en pludselig Krig skulde staae saagodtform aldeles blottet ligeoverfor mere forsynlige Modstandere. Geværspørgsmaalets Udvikling er imidlertid ikke afsluttet med dette Skridt, og Krigsbestyrelsen maa derfor alene af den Grund meget indtrængende fraraade, at der gjøres nogen Indskrænkning i den nu i en lang Aarrække stedfundne Bevilling. En Nedsættelse af dette Beløb vilde desuden gribe ind i Forholdet til Kronborg Geværfabrik og sandsynligt bringe Spørgsmaalet om Militair-etatens Forhold til Fabrikken for Domstolene paa en Maade, der maatte kun vilde give ringere Udsigt til et tilfredsstillende Udfald. Ministeriet anseer ganske vist ikke dette Forhold for at være det for Armeen meest tjenlige; men da der med Nødvendighed maa være en Institution her i Landet, til hvilken lignende Arbejder som de, Fabrikken præsterer, kunne henvises, maa det bestaaende Forhold vedligeholdes, indtil Krigsministeriets Bestræbelser for en mere betryggende Ordning have ledet til et gunstigt Resultat. Ministeriet skal i Forventningen om, at det ommeldte Beløb vil blive bevilget, dog ikke undlade at udtale, at det imidlertid ikke agter at anvende samme, medmindre det kan skee paa en for Armeen fordeelagtig Maade, og at det navnlig, naar Nødvendigheden maatte fordre det, vil foretrække en retslig Afgjørelse af Spørgsmaalet om Forholdet til Kronborg Geværfabrik, fremfor at gjøre nogen Beskilling, som ingen Betydning har ligeoverfor Forsvarsvæsenets Interesser.

ad H 7. Krigsministeriet har i Maret 1861 modtaget et Tilbud fra Entrepreneur Engelbrecht om at bygge et Etablissement til Badning for Militair-etaten, imod at denne vilde leie det for flere Aar og aarlig betale 600 Rbl. for dets Areenholdelse og Vedligeholdelse. Hr. Engelbrecht har derhos tilbudt senere at indrette det til Svømning.

Da det er nødvendigt, navnlig paa Grund af, at Mandstabs Uddannelsessted har lidt betydelige Indskrænkninger, at Svømmesvøvelsen og Badningen kunne indpaaes som et Led i den hele Uddannelse, er det af Bigtighed for Militair-etaten at kunne have fuld Disposition over de dertil fornødne Localer, men et Forhold til en privat Entrepreneur vil let medføre Collisioner og Uanskeligheder, og, forsaavidt man ved strenge Stipulationer sikrede sig mod saadanne, vilde Afgiftssummen sandsynligt blive større, og det kan forudsæes, at denne maa blive saa stor, at Entreprenøren faaer et klæffeligt Dversflud.

Naar Landmilitair-etaten først har opført det her foreslaaede Svømme- og Bade-etablisement, antages det ikke at ville foranledige nogen videre Udgift til Vedligeholdelse, idet de Vederlag, der ville kunne indkomme ved til enkelte Tider at udleie det til de private og kommunale Skoler, antages at kunne dække Vedligeholdelsesomkostningerne.

Etablisementet agtes bygget paa den billigste Maade ved de til Disposition staaende Kræfter og bestyret paa samme Maade uden særeget Vederlag; det er derfor neppe underkastet Tvivl, at dette Alternativ baade i oeconomic og administrativ Henseende er at foretrække fremfor at indlade sig med Private.